

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

M. ELION, C. J. BOUTEN, W. BADON GHIJSEN,
MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, M. CH. G. DE BRUYN, A. J. ODINOT.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

18e JAARGANG.

No. 17.

DONDERDAG

3 FEBR. 1916

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 3,50, BIJ VOORUITBETALING f 3,— PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 10 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Jan van Rossem, exit.

Een woord.
Nachtliedje.
Sonnet.
Een vizie.
Le Baiser.
Drie Liedjes.

Watersnood-inzameling.

Verantwoording.

Delftsch Studenten-Corps.

Delftsche Studenten Schaakclub, door A. H. M.

Delftsche Studenten-Bond.

Almanak uitreiking.

Vereenigingsleven.

Gezelschap „Leeghwater”.
Civiel en Bouwk. Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.
R. K. S. V. „Sanctus Virgilius”.
D. S. E. V.

Gedachten en Gedichten.

De landman in den winter, door Wiswamitra.
Liedje, door Wiswamitra.
Tweede dank- en bedankepos, door Maestro N. Knut.

Ingevonden.

De Groot-Nederlandsche Beweging en het A. N. V.

Technische Hoogeschool.

Uitslag examens.
Mededeelingen.

Adresveranderingen.

Agenda.

Jan van Rossem, exit.

Het egoïsme, dat menig een zoo dikwijls parten speelt, is bij de S. W.-Redactie tot een hinderlijke hoogte gestegen. Zij bemerkte dit, lezers, bij het bericht dat de heer J. H. van Rossem geslaagd was voor het technoloog-examen. Want — het zij U hier in alle stilte toevertrouwd — de Redacteuren waren niet verheugd; hun sombere stemming werd zoo mogelijk nog somberder, zij voelden het als een verlies.

Maar, de dag dat die examen-uitslag tot ons doordrong ligt reeds eenigen tijd achter ons; wij hebben gelegenheid gehad ons te herstellen, en zooals dit behoort, hebben ook wij gezorgd dit laatste samen zijn met een vroolijk gezicht mee te maken, — zooals men voor een bruiloft witte handschoenen aantrekt. We zullen U niet vervelen met een lange beschouwing over alles wat J. v. R., Flipje, Fulco, d'Armagnac, Norman Zomer, Almen Garloff, Le noble Duc, enz., enz. U en ook ons heeft gebracht. Liever geven we hieronder het woord aan iemand, die beter dan wij in staat is Jan van Rossem te herdenken, terwijl we daarna eerst vijf reeds vroeger gepubliceerde gedichten van hem afdrukken en vervolgens een drietal nog niet opgenomen liedjes.

RED.

„O, weemoed om voorbij tijd!
Om 't stadje, waar 'k m'n jaren sleet;
Om dagen die 'k begraven weet.
Hoe zijt gij zóó vol teederheid?”

Vrij naar J. v. R.

Een groote, hooge, warme studentenkamer, knappende haard, lage clubfauteuils, rood schijnsel van klein schemerlampje op 't kleine, donkere tafeltje, whisky en sigaretten, maar vooral een heerlijk heterogeen stel menschen, prattend, lachend, mijmerend, — zoo ontmoette ik voor 't eerst J. v. R.

Nu zal hij weldra te vinden zijn op een of ander proefstation, of suikerfabriek, of wie weet waar op Gods aardbodem.

Zoo is nu eenmaal de gang van zaken; en je moet dan waarlijk ook nog aan komen met gelukwenschen; je schudt hem krachtig de hand: „van harte, Jan”; maar, diep-in voel je, dat het is: felicitatie om een afscheid! Contradictio in terminis; ik kan niet laten om te analyseeren dit vreemde mengsel van vreugd en treurigheid om 't einden van het studentenleven.

Terwijl ik hier zit om voor het „S.W.” en in het „S.W.” je enkele woorden tot afscheid te zeggen, waarde J. v. R., zie, daar komen sprankelend van leven de vele, vele herinneringen, daar komt in mijn hoofd al datgene, wat jij nu gaat vaarwel zeggen.

De zonnige kamer, hoog achter op 't O. D., de kamer, gezellig klein, met het koperen kroontje, en de groote gebloemde theekoppen, de jam-rijke boter-arme koffietafel, de blauw-geel bewerkte rand om de schoorsteenmantel, alles ver buiten 't bereik van de drie oude kostjuffrouwen, die ik als „de hyperbool”, de „parabool” en „de ontaarde kromme” leerde kennen; — of de nonchalante omgeving, waar, aan den Leeuwenhoeksingel troonde de heer C. T., waar „het venijnig reptiel”, zeer slappe thee in kleine kopjes schonk, waar jij „Holleman” bewerkte, terwijl de gastheer leefde in de sfeer van „Van Zeventer”; — waar overal toch de zonnige afglans leefde van wat de vrouw, de hupsche dienstmaagd of de deftige douairière, de vrije dames-studente, de bekoorlijke Haagsche schoone, of de genoeglijke huismoeder aan tintelend leven in jouw gedachten had gewekt, feestelijk dichter.

Dan klimmen we even over het balkon en zijn in de heilige vertrekken van Chétic, waar diens gevoelige verstandelijkheid de teere melodie van menig liedje, de jolige nonsens van „M is een krachtfunctie” overmoedig deed rondvliegen over Handelsblad en sluisdeur.

Of zomersavonds zitten we, bij 't Hugopleintje te luisteren naar 't zachte gitaargetokkel van A. C. I., als hij ons zingende voortoovert het heel intieme van die „Zwei Pantöffelchen”.

Wat al lachende spot, wat al droeve bekentenissen, hoevele dolle verhalen, hoeveel onrustig verlangen hebben wij allen samen, elk op eigen wijze, maar toch te zamen, gekend.

En dan in eens ben ik daar, waar wij allen ons uitzegden in 't Delftsche studentenleven, daar, waar we van alle kant het woelen en jagen vernamen, daar op de duistere redactiekamer aan de Vlamingstraat. Ja, egoïsten waren we, want wij hadden 't meeste plezier van het „S.W.” Maar daardoor ook juist bleven we wakker, bleef het „S.W.” opgewekt.

En daarvoor J. v. R., verdien jij grooten dank.

Jouw grondig-levenslustige kijk op de dingen kwam telkens holderdebolder onze te ernstige overwegingen tot bezinning brengen. Je steeds voorradige luchtige liedjes waren altijd aanwezig om als „lichte geluiden” levendig uit te klinken boven de te zwaar gehouden rest van ons weekblad.

Toen de droeve verslapping kwam, juist vóór het lustrum van het D. S. C., toen was jij het, die ons, oud-redacteuren een stoot in de ribben gaf: „Kom, laten wij samen het doen!”

Je hebt het S.W. leven, veel leven gegeven. Was het, omdat bij jou in zoo hooge mate de vrouw en de studie hun bekoorlijke onzekerheid, hun wisselende charme, hun verre bereiking lachend deden lonken in jouw studentenleven? Of was het je gave, alle ernst komisch, alle luim gewichtig te kunnen zien?

Nu is dat al voorbij. En hoe zou het anders kunnen, dan dat het weemoedig stemt: voorbij een tijd van je leven, vol, boordevol van de kostelijkste impressies.

Maar gelukkig, daar zie ik ook van dat alles de bestaansvoorwaarde: eindelijk afstudeeren. Nu ben je Scheikundig Ingenieur: nu zou 't dor, levenloos worden, dat zelfde bestaan.

Nu word ik ineens bij mijn schouders gevat, mag niet meer terug zien, alleen vooruit!

En ik zie het nieuwe, met al het bekorende in moeilijkheid en vreugde, met duizend beloften; het nieuwe, dat op je wacht om nu zijn deel te krijgen van jou vaardigheid om te leven, de toekomst, die nu van je vraagt je ernst en je humor.

Maar neem dan mee in de komende jaren den dank van ons „Studenten Weekblad”, voor alles wat je gedaan hebt.

En moge het leven lachende je tegemoet komen, zooals je zelf altijd zoo feestelijk lachend het leven bent tegen gegaan. Vale!

26—1—'16.

ENTROPIE.

Een woord.

Voor Kinny.

Je vraagt me, kind, wat Liefde is!
Ik weet niet, wat ik je moet zeggen.
Het is zoo groot geheimenis
Van rijkst bezit en diepst gemis,
Ik weet niet, kind, wat Liefde is.

Het komt als met een tooverslag!
En zie, vol zon en lente-geuren
Is heel de lichte, jonge dag,
Die 't wondere gebeuren zag.
O, 't komt als met een tooverslag.

Het maakt zoo jong, zoo wonderblij,
Dat je maar al zou willen zingen;
Zooals een vogel zingt in Mei,
Zooals een bij zoemt van de hei,
Het maakt zóo jong, het maakt zóo blij.

Het is als 't sprookje van een lied,
Dat je heel vroeger ergens hoorde;
Maar o, je hart geloofde niet,
Totdat je 't nu voor altijd ziet:
Een eeuwig schoon, een levend lied.

Je vraagt me, kind, wat Liefde is?
Ik dacht dat ik het je kon zeggen,
Maar 't is zoo groot geheimenis
Van rijkst bezit, van diepst gemis....
Ik weet niet, kind, wat Liefde is.

Nachtliedje.

Ik zal je slaap niet storen, kind.
Maar schooner nog, dan wat de nacht
In droom en waarheid heeft gebracht,
Is 't ochtendruischen van den wind.

Je blonde kopje ligt zoo zoet
Op 't witte kussen neergevljnd,
Zeg, droom je van de zaligheid,
Die voor ons beiden komen moet?

Je handje rust zoo donzig zacht
Op 't dek; en er is geen geluid,
Dan 't ademhalen van mijn Bruid,
Die met geloken oogen lacht.

Ik zal je slaap niet storen, kind.
Maar schooner nog, dan wat de nacht
In droom en waarheid heeft gebracht,
Is 't ochtendruischen van den wind.

Sonnet.

Aan Louis Couperus.

Zij, die de schoonheid van hun ziel belijden,
Die, onaantastbaar in hun godenwaan,
Want doelbewust, sterk in het leven staan:
Zij zijn de voor altijd gebenedijden.

Zij zijn de bringers van het altoos blijde
En droef verhaal van komen en weer gaan,
Want hebben diep in zich de stem verstaan
Der weemoed om het eind van alle strijden.

En van het wonder dat hun dag vermooit
Ligt in den glimlach die hun mond omplooit
Het onontwarbaar raadsel opgesloten.
Zij zingen van dat wonder in hun lied,
Maar kennen zelf den hoogen oorsprong niet
Der klanken die hun van de lippen vloten.

Een vizie.

Aan J. G. le Rütte.

Wat menschen van elkaar verwachten of begeeren,
't Is ál Illuzie, Waan; een Logen die, getooid,
Wel voor een oogenblik kan droefheids klacht doen keeren,
Maar nimmer op den duur verzuivert noch vermooit.

Het is een lief'lijk beeld, gevormd in eigen denken,
Gekoesterd met veel zorg, verloren na veel strijd,
Zooals een droom verglijdt, die even troost kwam schenken,
Zooals men 't lied vergeet dat vroeger heeft verblijd.

En wie alleen moet zijn, en levens diepste waarheid
— Der menschen eenzaamheid — in stilte heeft betracht,
Hervindt in 't eigen Schoon met ongekende klaarheid
De wenschenlooze rust van wie geen leed meer wacht.

Le Baiser.

Waar veler lampen schitterschijn
Verlichtte 't armelijk festijn
Der zinnen, — heb ik stil gezeten.
Hoog boven onze hoofden uit
Was veler stemmen vaag geluid
Een murm'len, bijna ongeweten.

Uw schoon hoofd, streng en marmerkoud,
Zoo vreemd, en toch zoo lief-vertrouwd,
Was naast mij — zwijgend — als een weelde.
En niets bewoog; alleen mij docht,
Dat stil Uw hand de mijne zocht
En schier onmerkbaar even streelde.

Toen boog ik in verlangen 't hoofd,
En heb — als wie het liefste rooft —
De weelde van Uw mond gespleten....
En heb in 't duren rood vizioen
Van deze wilde passiezoen
Den hemel — en de hel geweten.

DRIE LIEDJES.

I. Vlinderleven.

Voor René de Clercq.

Hoe kon ik je trouw beloven?
Altijd was ik maar een vlinder,
Die nu hier en dan weer ginder
Wilde zoete honing rooven.
Hoe kon ik dan trouw beloven?

Ik geniet van alle bloemen,
Maar diep in mijn hart dat eenzaam
Is wijl mij geen vreugd gemeenzaam,
Klaagt een heimwee, niet te noemen....
Ik geniet van alle bloemen.

Blanke duiven van mijn blijheid
Die mijn hart heeft uitgezonden,
Hebben nooit hun doel gevonden,
Keerden altijd weer in vrijheid,
Blanke duiven van mijn blijheid.

Hoe kon ik je trouw beloven?
Altijd was ik maar een vlinder,
Die nu hier en dan weer ginder
Wilde zoete honing rooven.
Hoe kon ik dan trouw beloven?

II. Later.

Als in mijn doorvoelde zangen
Trillen zal 't verpuurd verlangen
Van mijn kristallijn verdriet,
Zal dan nog de Liefste komen,
Smart-getooid als in mijn droomen,
Zal zij komen, zal zij niet?

Zal 't verzaligd leed dan wijken,
Als haar blijde oogen kijken
Of zij weer mijn woord gelooft?
Zal ik weer als vroeger voelen.
Harer blanke handen koele
Streeling om mijn moede hoofd?

Zal de jonge morgen dagen,
Die een vreugde aan zal dragen
Rijzend naar 't Beloofde Land,
Dan zal ik, onzegbaar veilig,
Rusten aan haar hart, en heilig
Zijn in harer kussen brand.

III. De Kentering.

Nu zal het oude leven sterven,
Een nieuwe schoonheid zingt in mij;
Die Liefde's troost heb moeten derven:
De tijd van droomen is voorbij!

Het Leven wil geen vagen droomer,
Die doelloos gaat zijn dagen door,
Die in den Herfst peinst van den Zomer,
Herwenschend wat zijn hart verloor.

Het Leven wil de Daad, de sterke,
Van wie de tanden op elkaar
Kan klemmen, vullend met zijn werken
De late dagen van het jaar.

Ik voel het oude leven sterven.
Een nieuwe schoonheid zingt in mij;
De toekomst rijst met frisscher verven:
Mijn tijd van droomen is voorbij!

Watersnood-inzameling

VERANTWOORDING.

A. M. Kn. f 3.—, N. N. f 25.—, E. W. I. f 7.50, T. G.
f 8.—, W. S. f 2.50, W. v. K. f 4.—, N. N. f 10.—, H. W.
d. V. f 5.—, E. N. R. f 25.—, N. N. f 0,25.

Totaal met vorige opgaaf f 231,75.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Delftsche Studenten Schaakclub.

Dinsdag 25 Jan. j.l. werd de interacademiale wedstrijd D.S.S.V. „Lasker” (Utrecht) op de Sociëteit Phoenix gehouden. Beide vereenigingen kwamen uit met hun sterkste achtal.

Het eerste winstpunt werd door Mijnlieff behaald. Zijn tegenstander J. van Nes verloor in de opening een pion. Hiervan maakte Mijnlieff gebruik om een sterk centrum te vormen en tevens zijn tegenpartij de ontwikkeling zijner stukken te bemoeilijken. Hierbij kreeg hij een zoo sterken aanval op de witte rockadestelling dat Van Nes in de verdediging een fout maakte waardoor hij een paard verloor. Kort daarna gaf hij de partij op.

Ook het tweede winstpunt was voor Delft. Palmboom verloor in de opening een pion, en gaf door te langzame ontwikkeling van zijn raadsheeren aan Sybolts gelegenheid van dit verlies gebruik te maken en een sterken aanval te krijgen.

Het derde punt werd behaald door Utrecht. Nadat elk der spelers door misrekening een paard verloren had bleven de beide partijen tot het einde vrijwel gelijk.

In het eindspel had wit zijn g- en h- pion, zwart zijn g-pion en ieder een kasteel. Thiel speelde zijn tempospel niet goed, waardoor zijn tegenstander Seldenrath een nieuwe koningin kon halen, en de partij won die anders remise zou zijn geweest.

Van Riemsdijk en Van Hoek speelden langen tijd gelijk op, tot Van Riemsdijk door misrekening een raadsheer verloor, welke hem de geheele partij kostte.

Tick maakte in de opening eenige kleine fouten waarvan Ortt zoo goed wist partij te trekken dat hij de partij won. Wijnans offerde tegen Onnes een pion. Het offer was niet juist en had hem de partij kunnen kosten als Onnes niet te langzaam zijn stukken had ontwikkeld. Wijnans kreeg daardoor tijd een sterken aanval te krijgen die tot de overwinning leidde.

Heyting was in de opening tegen Van Erp Taalman Kip een raadsheer achter. Hij wist echter de schade in te halen en ten slotte gaf Kip de partij op.

Utrecht had aan alle borden wit. De uitslag van den wedstrijd is dus als volgt:

1e bord.			
C. Ortt.	1	L. Tick.	0
J. van Hoek.	1	L. v. Riemsdijk	0
A. Wijnans.	1	N. E. Onnes.	0
W. v. Dunné.	0	Lohman.	1
R. Sybolts.	1	Palmboom.	0
J. Heyting	1	v. Erp Taalman Kip	0
A. Mijnlieff.	1	J. v. Nes.	0
F. Thiel.	0	Seldenrath.	1
	6		2

Na afloop van den wedstrijd werd den Utrechtenaren naar ouder gewoonte een diner aangeboden, waaraan ook de heer J. W. te Kolsté deelnam.

De stemming was uitstekend en leverde een nieuw bewijs van de goede verhouding die al reeds zoo lang bestaat tusschen Utrecht en Delft. Zooals de president, de heer N. E. Onnes, terecht opmerkte zijn zij „slechts tegenstanders op het schaakbord.”

A. H. M.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Almanak-uitreiking.

Heel veel klaagliederen zijn er gezongen op de stille stilte, die er den laatsten tijd op de kroeg was.

Soms waren er wel menschen; die liepen dan rond met verveling op 't gezicht en zeiden niets. Zoo'n enkele Dinsdag of Vrijdagavond was 't wat rumoeriger, werd er geschreeuwd van pot, maar dat was ook alles. Over 't algemeen was ieder even laks, maar gelukkig, dat is schijn geweest; er werd in stilte gewerkt!

Vrijdag is onze Almanak uitgereikt. Vijf woorden, nuchter naast elkaar gezet, en toch zeggen ze veel. Ze zeggen van een roerende bloemkoolspeech, van het plechtige oogenblik dat je naar de groene tafel loopt, van de jolige avond die erop gevolgd is.

De uitreiking is wel wat laat geweest deze keer, maar dat is niet de schuld van de redactie, maar van de anderen, die aan elkaar de eer overlieten om in te zenden. Er werd zoo'n spelletje gespeeld van: „als jij 't doet, doe ik 't ook”. Totdat er een inzond en toen kwam er een stortvloed van inzendingen, zoodat er nog geweigerd moesten worden. Over de Almanak zelf wil ik 't nu niet hebben.

Dan heb ik Vrijdagavond nog een machtig genoegelijk oogenblik beleefd: plotseling, o wonder, viel er een strijke uit de lucht; nog wel bescheiden, maar wat ten gehore gebracht werd, was goed.

Vermeld dient nog te worden dat de rector van Unitas studiosorum Amstelodamensium, in naam van zijn vereeniging de Almanak zelf kwam halen en tevens nog eens mondeling de uitnoodiging tot ons richtte, om de volgende maand gezamenlijk op 't Lustrum te komen.

Bondsleden, allen moeten mee, teekent op de lijst die op de Kroeg hangt; 't is 't eerste Lustrum van onze zuster-vereeniging.

VEREENIGINGSLEVEN.

Gezelschap „Leeghwater”.

Vrijdag 28 Januari hield het gezelschap een excursie naar Rotterdam ter bezichtiging van de Meelfabriek „de Maas” in de ochtenduren, waarna, na een gemeenschappelijke lunch in Victoria, in den middag een tocht door de haven gemaakt werd op een, door de gemeente Rotterdam aangeboden, stoombootje.

Hoewel het gezelschap uit ongeveer zestig personen bestond leverde dit voor 't bezichtigen der fabriek geen groote bezwaren op daar een vijftal heeren der directie de vriendelijkheid hadden de verschillende ploegen door de fabriek rond te leiden.

Twee Professoren Prof. Dijkhoorn en Prof. De Voys maakten de excursie mee.

Met veel genoegen bezichtigde men de belangrijke fabriek, die zich kenmerkt door haar ultra-moderne inrichting. De nieuwe fabriek is nog slechts korten tijd in gebruik. Na afloop der rondgang werd 't gezelschap zeer aangenaam verrast door een gastvrij onthaal, hetgeen, ook tengevolge van het vroege ontbijtuur, door de bezoekers buitengewoon op prijs gesteld werd.

Na de lunch, waaraan ook twee der directeuren van de „de Maas” en de civiel-ingenieur Bakker van de gemeente Rotterdam aanzaten, voerde een stoombootje 't gezelschap in korte tijd door de verschillende havens en een ieder kreeg hierbij een goede indruk van de kolossale bloei en ontwikkeling van de rijke koopstad.

Tegen vier uur werd de terugreis naar Delft aanvaard.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”.

Vrijdag 28 Januari l.l. heeft de heer V. J. P. de Bloec van Kuffeler, c. i., Ingenieur van den Rijkswaterstaat te Zutphen, voor het gezelschap een lezing gehouden, toegelicht door een groot aantal teekeningen.

Het onderwerp: enkele mededeelingen omtrent de uitkomsten der onderzoekingen in verband met eventueele droogmaking van de Wieringermeer (N. W. Zuiderzeepolder) rechtvaardigde zeer zeker de verwachting, dat een groot aantal leden van deze gelegenheid gebruik zou maken om kennis te nemen van de resultaten die een uitgebreide studie over de eventueele droogmaking van een der vier groote Zuiderzeepolders, had opgeleverd. Het aantal aanwezigenden was echter in verhouding gering te noemen.

Spreker ving aan met een kort geschiedkundig overzicht van de verschillende stadia waarin het Zuiderzee-vraagstuk heeft verkeerd. Hij wees er op, dat door de jongste storm duidelijk is gebleken, hoe urgent de droogmaking genoemd moet worden. Terwijl men zich voordien geheel veilig waande achter de tegenwoordige Zuiderzee-dijken, kan thans de groote afsluitdijk over Wieringen naar de Friesche kust bij Piaam slechts een afdoende beveiliging geven.

Vervolgens deelde spreker het een en ander over de overstromingen in Noord-Holland mede. Op een kaartje was aangegeven welk land thans onder water staat. Hij behandelde hierna de beschadiging der dijken zelf, waarbij hij er op wees, hoe men feitelijk na den storm de volledige wording van een doorbraak in de verschillende toestanden ter plaatse kon zien. Volgens spreker zijn de dijken niet bezweken door den directen invloed van den waterdruk, den golfslag of het overstortende water, maar zij zijn veroorzaakt door afschuiving van het binnendeel der dijken.

Hierna behandelde spreker de afmetingen en samenstelling der voor de Wieringermeer bestaande dijken, voorts uitvoerig op welke wijze studie van de kwel werd gemaakt en tot welke conclusies deze heeft geleid. Verder werden nog besproken de bemaling en verkaveling, terwijl ook de kosten van het werk werden genoemd. Als slot werd door spreker den wensch geuit, dat het thans niet meer noodig zal zijn ter aanbeveling van het plan tot afsluiting en droogmaking der Zuiderzee, eerst als proef de Wieringermeer in te polderen.

„In overstromd Noord-Holland ligt de krachtigst denkbare Memorie van Toelichting op het weldra in te dienen wetsontwerp.”

R. K. S. V. „Sanctus Virgilius”.

Donderdag 27 Jan. l.l. sprak de heer J. W. Vienings over „Galilei” en het z.g. conflict tusschen „Geloof en Wetenschap”. In eene inleiding behandelde spr. uitvoerig de vraag of zoodanig conflict wel mogelijk is. Duidelijk werd aangetoond, dat er van een werkelijke tegenspraak geen sprake kan zijn; immers dezelfde God die ons het geloof heeft geopenbaard, heeft ons ook de rede geschonken, en deze kan ons niet brengen tot dingen, die met het geloof strijdig zouden zijn. Na de pauze kwam de befaamde Galileikwestie aan de orde. Spr. toonde aan dat Galilei het wereldsysteem van Copernicus, dat nog op zeer losse schroeven stond, niet alleen op astronomisch terrein als het ware wilde doen erkennen, doch het ook wilde gebruiken als ram tegen de Aristotelische en Scholastieke wijsbegeerte. Dit was de oorzaak der botsing met de kerkelijke overheden. Galilei's leer werd onderzocht en het resultaat hiervan waren twee decreten van de Congregatie van den Inquisitie in 1616, waarin G.'s systeem valsch werd verklaard en strijdig met de H. Schrift, en hem werd verboden zijn leer als waarheid of als hypothese te doceeren. Dit laatste werd in 1620 ingetrokken. Galilei heeft gezwegen en heeft zich onderworpen. Spr. wees op een artikel van prof. Van Geer in „Vragen van den Dag” over deze zaak en waarin alle fabeltjes worden gelogenstraft. Later evenwel kwam Galilei's onstuimige natuur weer boven en schreef hij zijn bekende werk „Dialogon” waarin hij het oude Ptolomeäische systeem belachelijk maakte. Dit boek werd in 1632 veroordeeld en Galilei kreeg kerkelijke boete en werd opgesloten, welke opsluiting nochtans bepaald bleef tot het verblijf houden in het paleis van den Toskaanschen gezant te Rome, zijn vriend.

Hierna werd besproken de verhouding van de Pauselijke onfeilbaarheid tot deze veroordeeling. Hieruit bleek, dat wel de Romeinsche Congregaties gedwaald hebben; dat deze evenwel niet de onfeilbaarheidsorganen der Kerk zijn en de Kerk als zoodanig dus in deze niet gedwaald heeft.

Met een woord van dank aan den spreker voor zijne interessante lezing, sloot de voorzitter de vergadering.

D. S. E. V.

LEZING op 9 Februari in zaal 32 (Hoofdgebouw) over „Plato”, door Mej. W. Kuenen.

—o—

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. M. F. Romein, voorzitter.
Mej. G. A. Hovens Gréve, 1e secretaresse, (Oude Delft 171b).
Mej. J. Weisfelt, penningmeesteresse.
J. F. Roest, vice-voorzitter.
A. G. Maris Jr., 2e secretaris, (Hugoplein 1).

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Door het eind-examen van den tegenwoordigen Heer te huur:
een gemeubileerde Zit- en Slaapkamer,
op 't mooiste gedeelte van het Oude Delft.

Adres OUDE DELFT 191.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage,
Spuistraat 1, Telefoon H 2070, REPETEERT

Staats- en Administratief Recht.

DELFTSCHE Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 3 FEBRUARI 1916. No. 17.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De landman in den Winter

door

SU-TONG-PO (1036—1101).

Nu is de winter daar. 'Lijk eene wolk
Van witte vlinders zonk de sneeuw
Geluidloos op de harde, kille aarde

De blik des landmans is bedroefd en somber;
Stil bergt hij zijn gereedschap weg in huis;
Zijn hart is vol van namelooze droefheid.

De aarde, zijn vriendin, is nu gestorven;
Toen hij in 't voorjaar 't zaad haar toe vertrouwde
Gaf hij haar al zijn diepst' verlangen meê,

En toen de oogst kwam vond hij dankbaar
Al zijn verlangen in vervulling weder;
Hij jubelde en zong, en was gelukkig. —

Doch nu is alles uit. 'Lijk eene wolk
Van witte vlinders zonk de sneeuw
Geluidloos op de harde, kille aarde

WISWAMITRA.

Naar het Duitsch van Hans Bethge.

Liedje.

Een wonderbare melodij
Zingt zacht, zingt zacht in mij,
Als roerden elfenhanden teêr
Snaren in bonte rij.

Als grepen elfenhanden zacht
Accoorden, vol poëzij,
Verklindend in mijn eenzaam hart
Tot 'n zang, vol melodij.

WISWAMITRA.

2de Dank- en bedankepos.

Aan J. B.

Heb dank voor 't dichtkunstonderwijs,
Want U *bedanken* kan ik slechts,
Daar ik 't waardeer en stel op prijs,
(Ik uit het als iets heel oprechts)
Dat gij voortaan op koffieuurtjes
Woudt zingen gaan een zeldzaam lied,
Te zamen met gezel'ge buurtjes.
Doch zulk een eer, als gij mij biedt,
Is véél te groot, al is 't voor dank!
Ook dient eerst 't vers op toon gezet,
Waar 'k lekker voor *bedank*,
Want 's verzen maat negeerde iedre wet
En daaraan is mijn groot(?) talent
Om zangmuziek te componeeren
Nog in 't geheel niet goed gewend
En 't zal het ook wel nooit gaan leeren.
En dan, gij stelt als eisch: „modern”;
Zeer zeker staat dat óók heel sjiek,
Doch heeft men *zulk* een vers als kern,
Dan deugt daarvoor géén soort muziek!
Het spijt mij echter, o, zoo vrees'lijk,
Te moeten weig'ren, wat gij vraagt!
Maar is Uw smart soms ongenees'lijk,
Omdat het U te zéér mishaaft,
Ik raad U: hef een klaaglied aan,
Dat vól staat met: „maar ach!” en „wee!”
En zing het met Uw burens saâm
Aan 't eind van 't loflied(?) van J. B.!

MAESTRO N. KNUT.

INGEZONDEN.

Groot-Nederlandsche Beweging en het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Pro- en contra-voordeelen, overal — zoo bar knusjes en . . . mufjes ook! Hollandsch?! De helderste brillen der huidige „verlichte” maatschappij blijken er soms zoo door beslagen te zijn of gekleurd, dat de vele tintschakeeringen van het wereldgebeuren er doezelig grauww of bedriegelijk eentonig door schijnen.

Om nu nog niet eens te beginnen over zulke idiote dingen als „neutraliteit”, gezellig om mee te scharrelen en te sollen, maar verder? Is 't gewoonlijk niet een meer fatsoenlijke uitdrukking voor „het kan me niet bommen?”

Maar om optimistisch te zijn en te blijven: we meenen van studenten iets beters te mogen verwachten.

Sympathie? als 't kan, noodig is het niet; antipathie? als het moet en moeten doet het zeker niet: in alle gevallen éénige belangstelling in de maatschappelijke stroomingen rondom.

Wil men neutraal zijn, uitstekend, ook wij willen niets liever, maar dan in deze beteekenis: dat men met geen van beide partijen meegaat, omdat men welbewust en wel-doordacht zijn eigen Nederlandsche standpunt inneemt, in de overtuiging dat Nederland, dat de Nederlandsche stam eigen roeping, eigen toekomst heeft.

Daarom juist vraagt de Groot-Nederlandsche resp. Vlaamsche en Zuid-Afrikaansche Beweging het haar toekomende deel van uw aandacht. En nu heusch niet weer voor soms even langdurig als langdradig krantengesputter, zelfs niet voor moties, petitie's of geldinzamelingen, maar voor een ter zake kundig, zakelijk betoog van twee bekende leidende figuren van die Beweging: **Prof. Dr. H. D. J. Bodenstein** en **Dr. René de Clercq**.

Het zijn niet alleen de Afrikaanders die prof. Bodenstein kennen als een hunner, 't zijn niet alleen de Amsterdamsche Studenten die hun hoogleeraar in het Zuid-Afrikaansche recht weten te waardeeren, neen, ieder die ons laatste, zoo schitterend geslaagd Groot-Nederlandsch Studentencongres te Gent (in 1914) heeft medegemaakt, herinnert zich, als een der glanspunten daarvan, prof. Bodenstein's krachtige, gespierde redevoering in het raadhuis van Oudenaarde.

Wie kent niet daarnaast de Vlaamsche dichter René de Clercq, bij wien noch oorlogsjammer en geweld noch ongenade van zijn vorst — dien hij toch blijft eeren — het in hem brandend vuur heeft kunnen uitdooven, maar die dat uitzingt, warm, vol en melodius?

Zij zijn het, die met de meeste bereidwilligheid aan onze uitnodiging gehoor gaven om voordrachten te houden over: „De Nationale Beweging in Vlaanderen en Zuid-Afrika”, om overal de groote lijnen der Groot-Nederlandsche Beweging duidelijk te schetsen en historisch te belichten.

Hun tournee door onze Universiteitssteden zullen ze aanvangen te Utrecht, op Dinsdag 15 Februari a.s.

't Schijnt ons niet noodig aan deze algemeene uitnodiging voor deze lezingen, die spoedig ter plaatse door bijzondere uitnodigingen en bekendmakingen zal gevolgd worden meer ter aanbeveling toe te voegen. En onderwerp en sprekers getuigen voor zichzelf.

Het Bestuur van de Utrechtsche Studenten-Afdeeling van het Alg. Nederl. Verbond.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Ingenieursexamen Januari 1916.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

L. J. Boone.	J. Prakken.
L. Bronkhorst.	F. Reynst.
H. C. P. de Bruyn.	A. Sissingh.
W. P. van Dijk.	J. Slim.
A. G. Fuchs.	J. J. I. Sprenger.
W. P. C. Hennequin.	H. C. Stal.
J. H. Hesselberg.	Jhr. P. F. M. Stoop.
M. J. Huizinga.	G. H. A. Thieme.
Jhr. C. L. C. v. Kretschmar.	J. B. M. Trimbos.
A. L. van der Laaken.	E. van Vloten.
B. F. Prager.	

Bouwkundig Ingenieur.

J. C. van den Berg.	G. de Zwart.
---------------------	--------------

Candidaatsexamen Januari 1916.

Geslaagd voor:

Bouwkundig Ingenieur.

E. J. Kooreman.
W. Lemei Jr.

W. H. Pichel.

Mededeelingen

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 Januari 1916, No. 9631, Afdeling O., is te rekenen van 1 Januari 1916, aan Dr. P. E. Verkade, t. te Delft, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de organische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft en voor het tijdvak van 1 Februari tot en met 31 Augustus 1916, als zoodanig benoemd J. van Giffen, Oude Delft 92, aldaar.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 Januari 1916, No. 1026, Afdeling O., is met ingang van 1 Februari 1916 benoemd tot amanuensis aan het organisch scheikundig laboratorium der Technische Hoogeschool te Delft, D. van Dreumel, thans bediende aldaar.

De hoogleeraar H. ter Meulen, t. is tot nadere aankondiging verhinderd college te geven.

De hoogleeraar H. Evers zal zijne colleges, „Geschiedenis der Bouwkunst” hervatten op Donderdag 3 Februari 1916.

De hoogleeraar C. P. Holst Gzn. is verhinderd op Maandag 7 Februari 1916 college te geven.

De colleges van den hoogleeraar J. F. Klinkhamer, b. i., zullen wederom aanvangen op Maandag 7 Februari 1916

De colleges van den hoogleeraar J. A. G. van der Steur, b. i., zullen aanvangen op Vrijdag 11 Februari 1916.

De teekenzalen zijn van af Dinsdag 1 Februari 1916 weder beschikbaar.

De hoogleeraar J. Klopper, c. i., zal het college B₂ hervatten op Maandag 7 Februari 1916 en het college C₅ op Vrijdag 11 Februari 1916.

Het onderwerp is hetzelfde als verleden jaar: „Trillingen”.

ADRESVERANDERINGEN.

Alex. L. ter Braake.	Hugo de Grootstraat 58.
J. E. de Vrij Obreen.	R. V. A. IIIe Divisie veldleger.
J. J. T. v. d. Bergh Jr.	A. Pauwstr. 41, den Haag.
J. A. Sesink.	Julianastraat 4, Rijswijk.
W. F. Einthoven.	Brab. Turfmarkt 81.

AGENDA.

DEN HAAG.

4 Febr. Kon. Schouwburg. 8 uur. Hedi's eerste man.
4 Febr. Theater Verkade. 8¹/₄ uur. Nonni.
4 Febr. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen 8 uur. Italiaansche Opera. Un ballo in Maschera.
4 Febr. Princesse Schouwburg. 8 uur. Ein Walzertraum.
4 Febr. Bouwmeester Theater. 8 uur. De Mooie Grieksche.
5 Febr. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 8 uur. Mengelbergconcert. Serie A. No. 7.
5 Febr. Princesse Schouwburg. 8 uur. Wie einst in Mai.
5 Febr. Diligentia. 8 uur. De Rechte Lijn.
5 Febr. Bouwmeester Theater. 8 uur. De Mooie Grieksche.
5 Febr. Kon. Schouwburg. 8 uur. Faust.

ROTTERDAM.

4 Febr. Schouwburg. 8 u. Rotterd. Tooneel. Maria Magdalena.
5 Febr. Tivoli. 8 uur. Die Haghespelers. Contanten.
6 Febr. Tivoli. 2¹/₂ u. 28e Tivoli-Matinée. Rosy Prins (zang), Th. Cannivez (cello) en L. Schnitzler (piano).
6 Febr. Tivoli. 8 uur. Die Haghespelers. Contanten.

ADVERTENTIEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 : Chr. F. RÜTER.

De hoogste waarde ontvangt U

voor GEDRAGEN KLEEDING, enz. bij
JAC. TH. ZONDERLAND, Hoefkade 729, Den Haag.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

TECHNISCH
BOEKENNIEUWS

Onder dezen titel verscheen bij de
TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr., Delft,
het eerste nummer van een maandbladje, dat een
opgaaf van de titels der meest belangrijke nieuwe
uitgaven op technisch gebied bevat.

Het wordt op aanvraag kosteloos gezonden aan
ieder die er prijs op stelt het geregeld te ontvangen.

Ter overname aangeboden

Perfect Teekentafel,

geheel compleet, met par. führ. voor slechts

f 45.— netto contant, bij

A. J. Prins, Choorstr. 4.